

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

nr. 2499
Data 27.09.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 358 19.10.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 23/1999 pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul familiei și din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă*, inițiată de un grup de 26 de parlamentari din Grupurile parlamentare ale PSD, PRM, PD, PNL și unul independent (Bp. 358/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 23/1999 pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul familiei și din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă*, în sensul introducerii sintagmei „bărbat și femeie” ori de câte ori se face referire la consimțământul viitorilor soți, inclusiv semnarea actelor de căsătorie.

Prin modificarea propusă se are în vedere evitarea oficierei căsătoriei între persoane de același sex precum și eliminarea unei posibile interpretări în ceea ce privește întocmirea actelor de stare civilă.

II. Propuneri și observații

1. *Convenția europeană a drepturilor omului* prevede la art. 12 că începând cu vârsta stabilită prin lege, vârsta legală pentru căsătorie, bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie în conformitate cu dispozițiile legii naționale, care reglementează exercitarea acestui drept.

Curtea a evidențiat că art. 12 din Convenție protejează un drept fundamental pentru un bărbat și o femeie, acela de a se căsători și de a întemeia o familie; exercițiul acestor drepturi produc consecințe de ordin personal, social și juridic. Este de reținut că articolul menționat nu conține dispoziții privitoare la limitele dreptului de căsătorie, dar din moment ce textul dispune că acest drept se exercită în conformitate cu dispozițiile legii naționale, aceasta înseamnă că, în mod implicit, aceleași dispoziții stabilesc și limitele punerii sale în valoare, care, în această materie, semnifică, de regulă, necesitatea îndeplinirii anumitor condiții de fond și de formă la căsătorie.

Conform prevederilor legislației române în vigoare, condițiile de fond ce trebuie îndeplinite la încheierea căsătoriei sunt: *diferența de sex*, vârsta legală pentru căsătorie, consimțământul la căsătorie și comunicarea reciprocă a stării sănătății viitorilor soți. Condiția diferenței de sex este una evidentă, astfel încât legea nu a mai considerat necesar să fie prevăzută expres. Din reglementarea relațiilor de familie (art. 1, 4, 5, 25, 47-52, 53-60 din Codul familiei) rezultă că se poate încheia căsătoria numai între persoane de sex diferit. În mod practic, această condiție poate interesa în cazul persoanelor al căror sex nu este suficient diferențiat, această problemă fiind una de ordin medical. Dar, dacă se stabilește că deosebirea de sex nu există, căsătoria nu se poate încheia. În principiu, sexul fiecăruia dintre viitorii soți se stabilește cu ajutorul certificatului de naștere, care are o rubrică în acest sens.

2. Egalitatea în drepturi a cetățenilor reprezintă principiul constituțional potrivit căruia, cetățenii români fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie sau apartenență politică, avere sau origine socială, se pot folosi în mod egal de toate

drepturile prevăzute în Constituție și legi, pot participa în egală măsură la viața politică, economică, socială și culturală, fără privilegii și discriminări, sunt tratați în mod egal de către autoritățile publice cât și de către ceilalți cetățeni. Acest principiu este consacrat prin art. 4 alin. (2) precum și prin art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție.

Art. 26 alin. (1) din Constituție consacră dreptul la ocrotirea vieții intime, familiale și private. Constituția utilizează trei noțiuni – *viața intimă*, *viața familială*, *viața privată* – pe care nu le definește, dar obligă autoritățile publice la respectarea lor și la ocrotirea împotriva oricăror atentate din partea oricărui subiect de drept (om sau autoritate, grup, etc). Nimeni nu poate să se amestece în viața intimă, familială sau privată a persoanei fără consimțământul acesteia, consimțământ care trebuie să fie explicit și liber exprimat.

3. Pentru a se asigura un tratament egal tuturor cetățenilor în orice domeniu al vieții sociale, a fost adoptată *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată*. În cadrul acesteia este garantat principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, garantându-se printre altele și drepturile civile inclusiv dreptul persoanei de a se căsători și de a-și alege partenerul (art. 1 alin. (2) lit. d) pct. (IV)).

Societatea românească a înregistrat un progres vizibil în lupta împotriva discriminării, indiferent de sursa și obiectul acesteia, încadrându-se și preluând reforme și atitudini europene. Societatea europeană, din care și societatea românească face parte, se încadrează într-un trend de evoluție, liberalizare și acceptare a tuturor relațiilor interumane indiferent de forma acestora.

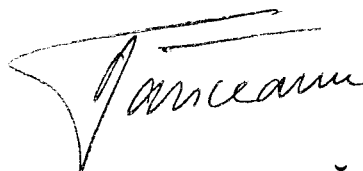
4. Conform art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, inițiativa legislativă trebuia să instituie reguli care să ducă la o cât mai mare stabilitate legislativă.

Apreciem că *Legea nr. 23/1999* în forma ei actuală respectă dezideratele sociale prezente, acoperind realitățile economico-sociale existente astfel încât modificarea ei în sensul prezentei propuneri legislative nu este recomandabilă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului